

Мамо, іде вже зима

Леся Українка

"Мамо, іде вже зима,
Снігом травицю вкриває,
В гаю пташок вже нема...
Мамо, чи кожна пташина
В вирій на зиму літає?" –
В неньки спитала дитина.

"Ні, не кожна, – одказує мати, –
Онде, бачиш, пташина сивенька
Скаче швидко отам біля хати, –
Ще зосталась пташина маленька".

"Чом же вона не втіка?
Нащо морозу чека?"

"Не боїться морозу вона,
Не покине країни рідної,
Не боїться зими навісної.
Жде, що знову прилине весна".

"Мамо, ті сиві пташки
Сміливі, певно, ще й дуже,
Чи то безпечні такі, –
Чуєш, цвірінькають так,
Мов їм про зиму байдуже!
Бач – розспівалися як !"

"Не байдуже тій пташці, мій синку,
Мусить пташка малесенька дбати,
Де б водиці дістати краплинку,
Де під снігом поживку шукати".

"Нащо ж співає? Чудна!
Краще шукала б зерна!"

"Спів пташині потіха одна, –
Хоч голодна, співа веселенько,

Розважає пташине серденько,
Жде, що знову прилине весна".